

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป

บริษัท เอเชีย พรีซิชั่น จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) เดิมชื่อ บริษัท อีสเทิร์น เอเชีย พรีซิชั่น ออโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด จดทะเบียนก่อตั้งบริษัทเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2537 และได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท เอเชีย พรีซิชั่น จำกัด เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2538 บริษัทมีทุนจดทะเบียนแรกเริ่ม 1 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจ คือ การผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูง (High Precision Machining & Cold Forging) โดยมีโรงงานแห่งแรกตั้งอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ ต่อมาได้ย้ายโรงงานจากที่เดิมมาอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรีในช่วงปลายปี 2545 และเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2554 บริษัทได้จดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูง (High Precision Parts and Components) ที่ทำจากโลหะ เช่น เหล็กกล้า, เหล็กหล่อ, เหล็กชุบแข็งรูป, สแตนเลส และอลูมิเนียม เป็นต้น โดยรูปร่าง ลักษณะและคุณสมบัติของชิ้นงานจะเป็นไปตามการออกแบบของลูกค้า

ทั้งนี้บริษัทมีเงินลงทุนในบริษัทย่อยจำนวน 2 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท เอทู เทคโนโลยี จำกัด ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่มีรูปร่างซับซ้อนและต้องควบคุมกระบวนการผลิตเข้มงวดมากเป็นพิเศษ เช่น ชิ้นส่วนอากาศยาน เครื่องมือทางการแพทย์ กล้องไมโครสโคป และเครื่องจักร และ (2) บริษัท ฟิฟู พรีซิชั่น จำกัด ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่ซับซ้อนน้อยและสามารถลดต้นทุนได้มากเมื่อผลิตในปริมาณสูง โดยมีที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนจักรยานยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการขยายฐานลูกค้าให้เพิ่มมากขึ้นบริษัทได้ลงนามจัดตั้งบริษัทร่วมทุนเพิ่มอีก 1 บริษัท คือ PT. API Precision (“API”) โดยร่วมทุนกับ PT.Patec Presisi Engineering (“PPE”) ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2553 ในสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ 50 ต่อ 50 เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูงในประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งคาดว่าบริษัทร่วมทุนดังกล่าวจะจัดตั้งแล้วเสร็จ และเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ภายในไตรมาสที่ 2 ของปี 2554

ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ของบริษัทที่นำไปใช้เป็นส่วนประกอบในชิ้นส่วนและอุปกรณ์ต่างๆ ของลูกค้าในแต่ละอุตสาหกรรมสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มหลักๆ ได้แก่

(1) กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูงให้แก่ลูกค้าของบริษัทซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (Product Maker) และผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ขั้นที่ 1 (1st Tier Supplier) โดยผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ขั้นที่ 1 จะนำผลิตภัณฑ์ของบริษัทไปเป็นส่วนประกอบในชิ้นส่วนของรถยนต์ ได้แก่ ชิ้นส่วนในเครื่องยนต์ ระบบควบคุมการขับเคลื่อน ระบบปรับอากาศ ระบบมอเตอร์ปั๊มน้ำมัน และสตาร์ทเตอร์ เป็นต้น ส่วนผู้ผลิตชิ้นส่วนขั้นที่ 1 ของรถจักรยานยนต์จะนำชิ้นส่วนของบริษัทไปใช้เป็นชิ้นส่วนเครื่องยนต์และระบบคลัชท์ เป็นต้น

(2) อุตสาหกรรมคอมเพรสเซอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนให้แก่ผู้ผลิตคอมเพรสเซอร์สำหรับเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น (Product Maker) โดยตรง

(3) อุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนให้แก่ผู้ผลิตกล้องถ่ายภาพดิจิทัล (Product Maker) โดยตรง โดยชิ้นส่วนที่บริษัทจำหน่าย ได้แก่ ชิ้นส่วนในชุดชุมของกล้องถ่ายภาพ

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจหลักของบริษัทคือ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ อุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล เนื่องจากรายได้ร้อยละ 83.47 ในปี 2553 เป็นการจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น

ภาวะอุตสาหกรรมรถยนต์ในปี 2554 คาดว่าจะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2553 ที่ผ่านมา โดยการขยายตัวที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากคาดว่าสภาพเศรษฐกิจไทย และเศรษฐกิจโลกยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สำหรับตลาดรถยนต์ในประเทศ คาดว่าจะมีการแนะนำรถยนต์รุ่นใหม่ออกสู่ตลาดมากขึ้น ในขณะที่ตลาดส่งออกคาดว่าจะยังคงสามารถส่งออกรถยนต์ไปในตลาดหลักของยานยนต์แต่ละประเภทได้อย่างต่อเนื่อง โดยรวมแล้วคาดว่าปริมาณการส่งออกรถยนต์ของไทยในปี 2554 จะอยู่ระหว่าง 970,000 – 1,015,000 คัน หรือขยายตัวร้อยละ 7 – 12 ซึ่งจากปริมาณรถยนต์ส่งออกที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่อง เช่นเดียวกับตลาดรถยนต์ในประเทศ คาดว่าจะส่งผลให้การผลิตรถยนต์ในประเทศขยายตัวร้อยละ 7 – 12 หรือคิดเป็นจำนวนปริมาณรถยนต์เท่ากับ 1.78 – 1.86 ล้านคัน ทิศทางการขยายตลาดส่งออกที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคตจะทำให้การผลิตรถยนต์ในประเทศมีโอกาสพุ่งขึ้นไปแตะระดับ 2 ล้านคันในปี 2555 นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมรถยนต์อีกประการหนึ่ง คือการผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงาน (อีโคคาร์) ซึ่งรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนผู้ผลิตรถยนต์ในการผลิตอีโคคาร์ทั้งในด้านของสิทธิประโยชน์ทางภาษีและ การสนับสนุนทางด้านสาธารณูปโภค โดยปัจจุบันมีผู้ผลิตรถยนต์ได้ยื่นขอรับสิทธิประโยชน์และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) รวมจำนวน 5 ราย มีกำลังการผลิตสูงสุดรวมกันประมาณ 565,000 คันต่อปี

อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ในประเทศขยายตัวในปี 2553 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นจาก 2,108,367 คันในปี 2552 เป็น 2,687,140 คัน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทย และประเทศคู่ค้าที่สำคัญของตลาดรถจักรยานยนต์ สำหรับการจำหน่ายรถจักรยานยนต์ภายในประเทศมีการขยายตัว โดยมียอดขายรถจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นจาก 1,535,461 คันในปี 2552 เป็น 1,845,997 คันในปี 2553 คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 20 ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคมีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งรายได้ของเกษตรกรปรับตัวดีขึ้น อันเนื่องจากราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้น สำหรับตลาดส่งออกก็มีการขยายตัวเช่นกัน ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากมีผู้ประกอบการรายใหญ่ส่งออกรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่ไปยังทวีปยุโรป และญี่ปุ่น ในปี 2554 คาดว่าภาวะอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์จะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2553 ที่ผ่านมา โดยการขยายตัวที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากคาดว่าสภาพเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกยังคงขยาย

ตัวอย่างต่อเนื่อง สำหรับตลาดภายในประเทศ คาดว่าจะมีการแนะนำรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่ออกสู่ตลาดมากขึ้น ในขณะที่ตลาดส่งออกคาดว่าจะยังสามารถส่งออกไปในตลาดหลักของรถจักรยานยนต์ได้อย่างต่อเนื่อง

อุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพมีแนวโน้มที่จะเติบโตไปในทิศทางเดียวกันกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ แต่จากภาวะการแข่งขันที่ค่อนข้างรุนแรงของอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพในตลาดประเทศไทย เนื่องจากมีผู้จำหน่ายกล้องถ่ายภาพในตลาดประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ผลิตกล้องจากประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ และจีน ผู้ผลิตฟิล์มที่หันมาผลิตกล้องถ่ายภาพ รวมถึงผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและสินค้าไอทีที่หันมาผลิตกล้องถ่ายภาพ ส่งผลให้มีการแข่งขันมีทั้งทางด้านราคาและการใช้สื่อโฆษณา ซึ่งการแข่งขันทางด้านราคาที่ค่อนข้างรุนแรงส่งผลให้ราคากล้องถ่ายภาพมีแนวโน้มที่จะมีราคาลดลงในขณะที่มีคุณภาพ ความละเอียด และประสิทธิภาพสูงขึ้น สำหรับการแข่งขันโดยใช้สื่อโฆษณาเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กล้องถ่ายภาพเป็นสินค้าแฟชั่นทำให้ผู้บริโภคโดยเฉพาะวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนกล้องถ่ายภาพเร็วขึ้น ปัจจุบันดังกล่าวข้างต้น ทำให้ปริมาณการจำหน่ายกล้องถ่ายภาพในประเทศไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่องแม้ในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวก็ตาม ปริมาณการจำหน่ายกล้องถ่ายภาพดิจิทัลในประเทศโดยรวมในปี 2550 อยู่ที่ประมาณ 920,000 เครื่อง โดยประมาณว่าร้อยละ 93.3 หรือประมาณ 858,000 เครื่องเป็นกล้องคอมแพค ที่เหลือร้อยละ 6.7 หรือประมาณ 62,000 เครื่องเป็นกล้อง DSLR ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2553 ปริมาณการจำหน่ายกล้องคอมแพค กล้อง DSLR และกล้อง Mirrorless จะอยู่ที่ประมาณ 1.2 ล้านเครื่อง 73,000 เครื่อง และ 6,000 เครื่อง ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ บริษัทและบริษัทย่อยมีความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจที่สำคัญดังนี้

1. ความเสี่ยงจากการดำเนินธุรกิจ

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาลูกค้ารายใหญ่และลูกค้าอุตสาหกรรมยานยนต์

ปัจจุบันบริษัทจำหน่ายสินค้าให้แก่ลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล โดยในปี 2551 – 2553 บริษัทมีการพึ่งพารายได้จากลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์สูงถึงประมาณร้อยละ 60 ของรายได้จากการขาย นอกจากนี้ในช่วงเวลาดังกล่าวบริษัทมีรายได้จากการขายให้ลูกค้ารายใหญ่ 10 รายแรกในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 83 – 84 ของรายได้จากการขายทั้งหมด ซึ่งหากบริษัทสูญเสียรายได้จากกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ รวมถึงหากเกิดการถดถอยในอุตสาหกรรมยานยนต์ก็จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายที่จะกระจายแหล่งที่มาของรายได้ไม่ให้พึ่งพารายได้จากลูกค้ารายใดรายหนึ่งหรือลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากเกินไป รวมถึงกระจายแหล่งที่มาของรายได้ไปยังอุตสาหกรรมอื่นนอกเหนือจากอุตสาหกรรมยานยนต์ แต่เนื่องจากลูกค้ารายใหญ่ 10 รายแรกส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีรายได้จากการขายตั้งแต่ระดับพันล้านบาทต่อปีขึ้นไปจนถึงระดับหมื่นล้านบาทต่อปี ซึ่งมูลค่าขึ้นส่วนที่ลูกค้าดังกล่าวสั่งซื้อจากบริษัทนับเป็นสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมดของลูกค้าดังกล่าว แต่นับเป็นสัดส่วนมูลค่าการสั่งซื้อที่สูงสำหรับบริษัท นอกจากนี้บริษัทยังมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนการผลิตขึ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์หนึ่งไปยังอีก

ผลิตภัณฑ์หนึ่ง รวมถึงความสามารถในการหาตลาดใหม่และปรับเปลี่ยนการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมหนึ่งไปยังอีกอุตสาหกรรมหนึ่งได้เป็นอย่างดี จึงทำให้บริษัทสามารถปรับตัวได้ดีในกรณีที่ภาวะอุตสาหกรรมหนึ่งเกิดภาวะถดถอย ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมาเมื่อภาวะอุตสาหกรรมยานยนต์ชะลอตัวลงในปี 2540 บริษัทก็หันไปมุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำนักงานแทน ทั้งนี้เพื่อกระจายความเสี่ยงจากการผลิตสินค้าสำหรับกลุ่มธุรกิจเดียว ในปี 2543 บริษัทจึงเริ่มผลิตผลิตภัณฑ์ให้แก่อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และเมื่ออุตสาหกรรมยานยนต์เริ่มฟื้นตัวในปี 2547 บริษัทก็กลับมามุ่งเน้นการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์อีกครั้งหนึ่ง ต่อมาในปี 2548 เมื่อภาวะอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำนักงานมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงจนทำให้กำไรต่อหน่วยลดลงอย่างต่อเนื่อง บริษัทจึงปรับเปลี่ยนการผลิตบางส่วนไปสู่การผลิตให้แก่อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวของบริษัทได้อย่างรวดเร็วตามภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้บริษัทสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

1.2 ความเสี่ยงด้านราคาและการจัดหาวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัท ได้แก่ เหล็ก อลูมิเนียม และสแตนเลส ซึ่งวัตถุดิบดังกล่าวมีลักษณะเป็น Commodity Goods โดยราคาของวัตถุดิบดังกล่าวถูกกำหนดขึ้นโดยอุปสงค์และอุปทานของวัตถุดิบนั้นๆ ในตลาดโลกในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท ดังนั้นหากราคาของวัตถุดิบดังกล่าวปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นก็จะส่งผลให้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเดียวกับบริษัทได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้กำไรของบริษัทลดลงตามไปด้วยเพราะต้องช่วยแบ่งเบาภาระร่วมกับลูกค้า

แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบหลักดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัทก็ตาม แต่บริษัทจัดให้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบในตลาดโลกอย่างใกล้ชิดโดยการจัดให้มีทีมงานเฉพาะคอยติดตามราคาวัตถุดิบ การวิเคราะห์แนวโน้มของราคาวัตถุดิบในแต่ละช่วงเวลา รวมถึงการประเมินความต้องการใช้วัตถุดิบของบริษัทในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้บริษัทสามารถบริหารจัดการซื้อวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ในกรณีที่ราคาวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้นมากอย่างมีนัยสำคัญ บริษัทก็จะเจรจากับลูกค้าเพื่อขอปรับราคายาจำหน่ยขึ้นส่วนของบริษัท โดยปกติจะมีการรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้นร่วมกัน โดยลูกค้าจะรับภาระเป็นส่วนใหญ่

1.3 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัทส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 20 ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่บริษัทผลิตเป็นชิ้นส่วนที่ต้องการความแม่นยำสูง ประกอบกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต้องมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานที่ลูกค้ากำหนด ซึ่งบางกรณีวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติตามที่ลูกค้ากำหนดไม่มีจำหน่ายภายในประเทศ หรือในบางกรณีลูกค้าเป็นผู้กำหนดรายชื่อผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบให้บริษัทเป็นผู้เลือก ซึ่งผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบดังกล่าวล้วนแต่เป็น

ผู้จำหน่ายที่อยู่ในต่างประเทศ ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจากการสั่งซื้อวัตถุดิบ

แต่เนื่องจากบริษัทมีการจำหน่ายชิ้นส่วนส่วนหนึ่งให้แก่ลูกค้าต่างประเทศและได้รับชำระเงินเป็นเงินตราต่างประเทศด้วย บริษัทจึงใช้เงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการขายไปจ่ายชำระค่าซื้อวัตถุดิบ โดยเงินตราต่างประเทศที่บริษัทได้รับจากการขายชิ้นส่วนมีจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนเงินตราต่างประเทศที่บริษัทต้องจ่ายชำระเป็นค่าวัตถุดิบ

1.4 ความเสี่ยงจากการไม่มีสัญญาระยะยาว

ในการประกอบธุรกิจของบริษัท โดยส่วนใหญ่ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติทั่วไปในอุตสาหกรรมนี้จะไม่มีการทำสัญญาระยะยาวในการให้บริการกับลูกค้า แต่จะเป็นการทำสัญญาระยะสั้นอายุประมาณ 1 ปี หรืออาจจะไม่มีการทำสัญญาในการให้บริการก็ได้ โดยจะเป็นเพียงใบสั่งซื้อเท่านั้นขึ้นอยู่กับนโยบายในการทำสัญญาของลูกค้าแต่ละราย

อย่างไรก็ตาม โดยปกติผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล มักจะไม่เปลี่ยนแปลงผู้ผลิตหรือจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ให้แก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากการสรรหาผู้ผลิตหรือจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ผู้ประกอบการกำหนดโดยสามารถจัดส่งได้ตามกำหนดเวลาและมีความสามารถในการเพิ่มกำลังการผลิตในช่วงที่มีความต้องการเพิ่มสูงกว่าปกตินั้นจะต้องมีขั้นตอนและใช้เวลานาน ซึ่งจะทำให้กระทบต่อกระบวนการผลิตของลูกค้าและมีความเสี่ยงด้านคุณภาพ

ดังนั้นจากการที่บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนที่มีมาตรฐานสูง มีความสามารถในการบริหารจัดการที่ทำให้จำนวนชิ้นงานที่มีความผิดพลาดต่ำ มีความรับผิดชอบต่อลูกค้า มีความสามารถในการจัดส่งชิ้นงานได้ตรงเวลา และมีความสามารถที่จะขยายกำลังการผลิตเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ลูกค้ามีความเชื่อมั่นในการดำเนินงานและชิ้นงานของบริษัท และมีแนวโน้มที่จะให้บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนให้แก่ลูกค้าต่อไป รวมทั้งเสนอชิ้นงานใหม่ให้บริษัทเสนอราคาอย่างต่อเนื่อง

1.5 ความเสี่ยงจากการย้ายฐานการผลิตของผู้ผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไปยังประเทศอื่น

อุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยจะได้รับผลกระทบจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) อย่างมากในปี 2553 เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในต่างประเทศจะมีฐานการผลิตรถยนต์ในหลายประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะเลือกผลิตรถยนต์ในประเทศที่มีต้นทุนต่ำสุดและอาจลดหรือยกเลิกการผลิตในประเทศที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่า ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ผลิตรายอื่นที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียนได้

หากผู้ผลิตรายอื่นที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นก็จะส่งผลให้ผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทย ซึ่งรวมถึง

บริษัทที่เป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนชั้นที่ 2 (2nd Tier Supplier) ทำให้มียอดขายลดลง แม้ว่าผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยจะสามารถส่งออกชิ้นส่วนไปยังประเทศที่ผู้ผลิตยานยนต์ที่ตั้งฐานการผลิตอื่นได้ก็ตาม แต่ความสามารถในการแข่งขันก็จะด้อยกว่าคู่แข่งที่เป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศนั้นๆ เนื่องจากผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทยจะมีต้นทุนค่าขนส่งเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตจากประเทศไทยได้รับการยอมรับในคุณภาพการผลิตระดับมาตรฐานสากล ประกอบกับประเทศไทยมีศูนย์วิจัยและพัฒนา และศูนย์ทดสอบสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงศูนย์การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรของอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งในส่วนที่เป็นสถาบันอิสระภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม การร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สร้างความเชื่อมั่นก่อให้เกิดการลงทุนในระยะยาวของผู้ผลิตรถยนต์ต่างๆ เป็นอย่างดี

- 1.6 ความเสี่ยงจากการถูกฟ้องร้องจากผู้บริโภคเนื่องจากปัญหาด้านคุณภาพสินค้าและอาจทำให้ต้องถูกชดเชยค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551 ซึ่ง พ.ร.บ.ความรับผิดชอบดังกล่าวจะช่วยคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับ ความเสียหายทั้งทางชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยผู้บริโภคสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผู้นำเข้าสินค้าไม่ปลอดภัยดังกล่าวได้

หากสินค้าที่ถูกค่าของบริษัทเป็นผู้ผลิตได้รับการร้องเรียนจากผู้บริโภค และผู้บริโภคฟ้องร้อง ลูกค้ายของบริษัทว่าสินค้าที่ถูกค่าของบริษัทเป็นผู้ผลิตเป็นสินค้าไม่ปลอดภัย บริษัทก็อาจจะต้องร่วมจ่ายชำระค่าเสียหายที่ถูกฟ้องร้องด้วยหากความไม่ปลอดภัยของสินค้านั้นเกิดจากความผิดพลาดของชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิต

อย่างไรก็ตาม ชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิตส่วนใหญ่เป็นชิ้นส่วนที่ใช้ในการประกอบเป็นอุปกรณ์ของผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ชั้นที่ 1 (1st Tier Supplier) ซึ่งหากมีความผิดพลาดในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัทเกิดขึ้นก็จะถูกตรวจพบและแก้ไขในสายการผลิตของผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ชั้นที่ 1 ก่อนที่สินค้าจะเสร็จเป็นสินค้าสำเร็จรูปและส่งมอบถึงมือผู้บริโภค

ดังนั้น แม้ว่าบริษัทจะมีความเสี่ยงจากการที่อาจจะถูกฟ้องร้องตาม พ.ร.บ.ความรับผิดชอบดังกล่าว แต่จากเหตุผลข้างต้นบริษัทจึงมีโอกาสต่ำที่จะต้องร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายจากการฟ้องร้องและหากต้องร่วมรับผิดชอบค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็จะไม่สูงมาก เนื่องจากความผิดพลาดดังกล่าวไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคโดยตรง ที่ผ่านมามีบริษัทยังไม่เคยถูกฟ้องร้องจากผู้บริโภคแต่อย่างใด

- 1.7 ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และชุมชน

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล ซึ่งในกระบวนการผลิตของบริษัทมีการใช้เครื่องจักรเป็นหลัก จึงก่อให้เกิดของเสียจากกระบวนการผลิต ทั้งที่ปล่อยออกทางอากาศและทางน้ำ โดยมีปริมาณของเสียต่ำมาก

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครซึ่งถูกควบคุมโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“ก.น.อ.”) การที่บริษัทจะปล่อยของเสียต่างๆ ออกสู่ภายนอกบริษัทได้นั้นจะต้องได้รับการตรวจสอบให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของก.น.อ. ก่อน ซึ่งในช่วงปี 2550 – 2553 การปล่อยของเสียของบริษัทอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ก.น.อ.ควบคุมมาโดยตลอด

2. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความเสี่ยงจากการมีกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 50

ก่อนการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มการธนาคารสกุลเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท โดยมีนายอภิชาติ การธนาคารสกุลและครอบครัวการธนาคารสกุลถือหุ้นรวมกันในสัดส่วนร้อยละ 84.37 และแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มการธนาคารสกุลจะมีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทลดลงเป็นร้อยละ 63.28 ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนที่มากพอที่จะทำให้กลุ่มการธนาคารสกุลมีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียงส่วน 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา

อย่างไรก็ตามบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการที่ไม่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่จำนวน 4 ท่าน โดยเป็นกรรมการอิสระ/ กรรมการตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน และกรรมการอิสระที่ไม่ได้เป็นกรรมการตรวจสอบอีก 1 ท่าน จากจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด 11 ท่าน หรือคิดเป็นร้อยละ 36 เพื่อทำหน้าที่ถ่วงดุลอำนาจในการบริหาร กลั่นกรองวาระที่จะเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหารที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วย

2.2 ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อย

บริษัทได้จัดตั้งบริษัทย่อยจำนวน 2 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท เอทู เทคโนโลยี จำกัด (“เอทู”) มีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วจำนวน 20 ล้านบาท บริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่มีรูปร่างซับซ้อนและต้องควบคุมกระบวนการผลิตเข้มงวดมากเป็นพิเศษ เช่น ชิ้นส่วนอากาศยาน เครื่องมือทางการแพทย์ กล้องไมโครสโคป และเครื่องจักร ปัจจุบันเอทูเช่าพื้นที่จากบริษัท และจะยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และ (2) บริษัท ฟิฟู พรีซิชั่น จำกัด (“ฟิฟู”) มีทุนจดทะเบียนจำนวน 40 ล้านบาท ทุนเรียกชำระแล้วจำนวน 10 ล้านบาท บริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่ซับซ้อนน้อยและสามารถลด

ต้นทุนได้มากเมื่อผลิตในปริมาณสูง โดยมุ่งที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนจักรยานยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ปัจจุบันฟิฟอยู่ระหว่างการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยฟิฟจะเช่าพื้นที่ส่วนหนึ่งของโรงงานปัจจุบันของบริษัทเป็นพื้นที่โรงงานของฟิฟ ทั้งนี้บริษัทคาดว่าเอพูและฟิฟจะสามารถเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ภายในไตรมาสที่ 3 ของปี 2554

นอกจากนี้ บริษัทอยู่ระหว่างการจัดตั้งบริษัทย่อยอีกแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย โดยใช้ชื่อว่า ฟิฟี เอพีไอ พรีซิชั่น (“API”) คาดว่าจะจัดตั้งแล้วเสร็จภายในไตรมาสที่ 2 ปี 2554 โดยจะมีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 30 ล้านบาท บริษัทดังกล่าวเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัทและ PT. Patec Presisi Engineering (“PPE”) โดยบริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 50 มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูงให้แก่ลูกค้าในอุตสาหกรรมการผลิตจักรยานยนต์และรถยนต์ในประเทศอินโดนีเซีย คาดว่า API จะเริ่มดำเนินการผลิตได้ในภายในไตรมาสที่ 2 ปี 2554

บริษัทจะต้องนำผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัท เข้ามารวมในงบการเงินรวมของบริษัท ซึ่งหากบริษัทย่อยประสบปัญหาขาดทุนจากการดำเนินงานก็จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวมด้วย

อย่างไรก็ตาม ในเบื้องต้นบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทมีทุนเรียกชำระแล้วในส่วนที่บริษัทถือหุ้นรวมกันเพียงประมาณ 45 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วของบริษัทภายหลังการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างครบถ้วน ประกอบกับบริษัทคาดการณ์ว่าในช่วงแรกของการเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์รายได้ของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทรวมกันจะไม่เกินร้อยละ 10 ของรายได้ของบริษัท ดังนั้น ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทจึงไม่มีผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวมอย่างมีนัยสำคัญ

3. ความเสี่ยงจากการที่บริษัทอยู่ระหว่างยื่นคำขออนุญาตเสนอขายหลักทรัพย์

เนื่องจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้เป็น การเสนอขายหุ้นก่อนที่จะได้ทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ จึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่ได้คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

อย่างไรก็ตาม บริษัท แอดไวเซอร์ พลัส จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย ที่ปรึกษาทางการเงินคาดว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชนแล้วเสร็จ บริษัทจะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายการถือหุ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้น

บริษัทมีรายการระหว่างกันกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในปี 2553 โดยเป็นรายการกู้ยืมเงินจากกรรมการและรายการค้าประกันเงินกู้ยืมของบริษัทโดยกรรมการ(รายละเอียดของรายการระหว่างกันอยู่ในส่วนที่ 2 ข้อ 11 รายการระหว่างกัน) ทั้งนี้รายการระหว่างกันระหว่างบริษัทกับกรรมการของบริษัทที่เกิดขึ้นมีความจำเป็น สมเหตุสมผลและเป็นไปเพื่อการบริหารสภาพคล่องและเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนภายในของบริษัท โดยรายการกู้ยืมเงินจากกรรมการ มีอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ การกู้ยืมจากตลาด ส่วนรายการค้าประกันเงินกู้ยืมของบริษัทโดยกรรมการนั้นก็จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยสถาบันการเงินที่ให้กู้ยืมเงิน ซึ่งบริษัทไม่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการค้าประกันดังกล่าว

บริษัทมีรายได้รวมเท่ากับ 491.44 ล้านบาท 724.76 ล้านบาท 610.23 ล้านบาท และ 909.88 ล้านบาท ในปี 2551-2553 ตามลำดับ โดยรายได้รวมเฉลี่ยร้อยละ 99.82 มาจากรายได้จากการขายชิ้นส่วน และเฉลี่ยร้อยละ 0.18 มาจากรายได้อื่น

รายได้จากการขายชิ้นส่วนเท่ากับ 723.86 ล้านบาท ในปี 2551 โดยส่วนใหญ่จะมาจาก 2 อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ร้อยละ 59.47 และอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นเฉลี่ยร้อยละ 31.54 สำหรับในช่วงปี 2552 และปี 2553 รายได้จากการขายชิ้นส่วนจะใกล้เคียงเท่ากับ 609.22 ล้านบาท และ 907.67 ล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งรายได้จากการขายชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ ยังคงเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้ให้กับบริษัท ในขณะที่รายได้จากการขายชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นเริ่มมีแนวโน้มลดลงเหลือร้อยละ 21.47 ในปี 2552 และร้อยละ 20.56 ในปี 2553 อย่างไรก็ตามบริษัทมีรายได้จากอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัลซึ่งมีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็วเข้ามาทดแทน โดยรายได้จากการขายสำหรับอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัลเติบโตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.89 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 13.84 ในปี 2552 และร้อยละ 32.62 ในปี 2553

รายได้จากการขายชิ้นส่วนในช่วงปี 2551-2553 ที่ผ่านมา มีทิศทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รายได้จากการขายชิ้นส่วนในปี 2551 สูงกว่าเมื่อเทียบกับปี 2552 เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมหมวดยานยนต์ และหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า จึงทำให้บริษัทสามารถขยายฐานลูกค้าและมียอดขายชิ้นส่วนที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ รวมถึงเครื่องปรับอากาศ และกล้องถ่ายภาพ เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามรายได้จากการขายชิ้นส่วนในปี 2552 ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2551 เป็นผลจากสภาพเศรษฐกิจชะลอตัวอันเนื่องมาจากการได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐอเมริกาที่ส่งผลกระทบต่อแรงไปทั่วโลก ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมหลายหมวดชะลอตัวซึ่งรวมไปถึงหมวดยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นหมวดที่สำคัญต่อรายได้ของบริษัท สำหรับปี 2553 รายได้จากการขายชิ้นส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 907.67 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 48.99 ซึ่งเป็นผลจากรายได้จากการขายชิ้นส่วนจะใกล้เคียงสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัลมีการเติบโตเพิ่มขึ้น

อัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับร้อยละ 27.34 ร้อยละ 23.60 และร้อยละ 26.60 ในปี 2551-2553 ตามลำดับ ซึ่งลดลงในปี 2552 เนื่องจากบริษัทลงทุนขยายกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวทำให้ยอดขายของบริษัทไม่สามารถเติบโตได้อย่างเต็มที่ ส่งผลทำให้ไม่เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) และบริษัทมีค่าใช้จ่ายคงที่ เช่น เงินเดือนพนักงาน และค่าเสื่อมราคาต่อหน่วยเพิ่มสูงขึ้น แต่ในปี 2553

อัตรากำลังขั้นต้นเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 26.60 เนื่องจากยอดขายโดยรวมของบริษัทเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ก่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาดมากขึ้น ประกอบกับบริษัทได้นำระบบ Toyota Production System (TPS) มาใช้เพื่อปรับปรุงระบบการผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลให้ประหยัดต้นทุนได้เพิ่มขึ้นและคาดว่าจะนำระบบ TPS มาประยุกต์ใช้ในทุกกระบวนการและทุกระดับภายในปี 2554

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่ากับ 99.47 ล้านบาท 74.64 ล้านบาท และ 95.69 ล้านบาทในปี 2551-2553 ตามลำดับ ซึ่งเพิ่มขึ้นลดลงตามรายได้รวมในแต่ละปี แต่หากพิจารณาสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารต่อรายได้รวมกลับมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 13.72 เหลือร้อยละ 12.23 และร้อยละ 10.52 ในปี 2551-2553 ตามลำดับ กำไรสุทธิเท่ากับ 96.79 ล้านบาท 65.89 ล้านบาท และ 144.92 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตรากำไรสุทธิร้อยละ 13.36 ร้อยละ 10.80 และร้อยละ 15.93 ในปี 2551-2553 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาฐานะการเงินของบริษัท พบว่ามีสินทรัพย์รวม ณ สิ้นปี 2551-2553 เท่ากับ 731.08 ล้านบาท 738.48 ล้านบาท และ 968.48 ล้านบาท ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์รวมดังกล่าวมีสาเหตุหลักมาจากการลงทุนขยายกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องในปี 2551 ถึงปี 2553 และการลงทุนในบริษัทย่อยจำนวน 2 บริษัท ซึ่งประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูง (High Precision Parts and Components) เช่นเดียวกับบริษัท ได้แก่ บริษัท เทก เทคโนโลยี จำกัด จัดตั้งเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2553 มุ่งเน้นไปยังกลุ่มลูกค้าที่ต้องการชิ้นงานที่มีรูปร่างซับซ้อนและต้องควบคุมกระบวนการผลิตเข้มงวดมากเป็นพิเศษ เช่น ชิ้นส่วนอากาศยาน เครื่องมือทางการแพทย์ กล้องไมโครสโคป และเครื่องจักร และบริษัท พีทู พรีซิชั่น จำกัด จัดตั้งเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2553 มุ่งเน้นการผลิตที่ซับซ้อนน้อยและสามารถลดต้นทุนได้มากเมื่อผลิตในปริมาณสูง โดยมุ่งที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนจักรยานยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า

บริษัทมีหนี้สินรวม เท่ากับ 198.20 ล้านบาท 166.70 ล้านบาท และ 341.86 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551-2553 ตามลำดับ ซึ่งหนี้สินที่เพิ่มขึ้นเป็นหนี้สินจากเงินกู้ยืมกรรมการและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน และเจ้าหนี้เครื่องจักรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหมุนเวียนภายในกิจการและลงทุนในเครื่องจักรใหม่

ในช่วงปี 2551-2552 บริษัทไม่มีการเพิ่มทุนแต่ส่วนของผู้อถือหุ้นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก 532.89 ล้านบาท เป็น 571.77 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 และ 2552 ตามลำดับ เนื่องจากบริษัทมีผลประกอบการกำไรสุทธิมากกว่าเงินปันผลจ่าย สำหรับในปี 2553 ส่วนของผู้อถือหุ้นลดลงเหลือ 491.68 ล้านบาท ถึงแม้ว่าบริษัทมีผลประกอบการกำไรสุทธิจำนวน 144.92 ล้านบาท และมีการเพิ่มทุนระหว่างปีจำนวน 54 ล้านบาท รวม 198.92 ล้านบาท แต่เนื่องจากการจ่ายเงินปันผลจำนวน 279 ล้านบาท จึงทำให้ส่วนของผู้อถือหุ้นลดลงเหลือ 491.69 ล้านบาท ทั้งนี้อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้อถือหุ้นเท่ากับ 0.37 เท่า 0.29 เท่า และ 0.70 เท่า ณ สิ้นปี 2551-2553 ตามลำดับ

เนื่องจากบริษัทจัดตั้งบริษัทย่อย 2 แห่งในปี 2553 จึงจัดทำงบการเงินรวมปี 2553 ขึ้น ซึ่งงบกำไรขาดทุนรวมหรือผลการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อยมีจำนวนใกล้เคียงกับผลการดำเนินงานเฉพาะบริษัท เนื่องจากบริษัทย่อยทั้ง 2 บริษัท เพิ่งจัดตั้งในเดือนตุลาคม 2553 และยังไม่ได้มีการดำเนินงานในเชิงพาณิชย์ จึงไม่มีรายได้จากการขายเกิดขึ้น ดังนั้นในการวิเคราะห์ทางการเงินจึงเน้นให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ทั้งงบการเงินเฉพาะบริษัทเป็นหลัก

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัท ซูมิโตโม คอร์ปอเรชั่น อีควิตี้ เอเชีย จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเดิมมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเดิมจำนวน 12,250,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ในราคาเสนอขายหุ้นละ [●] บาท พร้อมกับที่บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนจำนวน 75,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ในราคาเสนอขายหุ้นละ [●] บาท

ดังนั้นจำนวนหุ้นสามัญที่เสนอขายต่อประชาชนในครั้งนี้มีจำนวนรวมเท่ากับ 87,250,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท (คิดเป็นร้อยละ 29.08 ของทุนที่เรียกชำระแล้วทั้งหมดของบริษัท ภายหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไปในครั้งนี้) โดยแบ่งเป็น

- (ก) หุ้นสามัญเดิมที่เสนอขายโดยบริษัท ซูมิโตโม คอร์ปอเรชั่น อีควิตี้ เอเชีย จำกัด จำนวน 12,250,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท (คิดเป็นร้อยละ 4.08 ของทุนที่เรียกชำระแล้วทั้งหมดของบริษัท ภายหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไปในครั้งนี้)
- (ข) หุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 75,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท และ คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทฯ ภายหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไปในครั้งนี้)

โดยบริษัทมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นในครั้งนี้ (สุทธิจากค่าใช้จ่ายต่างๆ) ประมาณ [●] ล้านบาท เพื่อใช้ลงทุนซื้อเครื่องจักรของบริษัทและบริษัทย่อยประมาณ [●] ล้านบาท ลงทุนก่อสร้างโรงงานของบริษัทและบริษัทย่อยเพื่อรองรับการขยายธุรกิจประมาณ [●] ล้านบาท และใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจประมาณ [●] ล้านบาท โดยบริษัทจะดำเนินการนำหุ้นสามัญทั้งหมดเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

ทั้งนี้เมื่อวันที่ [●] สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้อนุญาตให้บริษัทเสนอขายหุ้นสามัญต่อประชาชน และเมื่อวันที่ [●] ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้พิจารณาข้อมูลของบริษัทแล้วเห็นว่าหุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อย

(ผู้ลงทุนควรอ่านรายละเอียดข้อมูลในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ก่อนการตัดสินใจจองซื้อหลักทรัพย์)